

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

اشرف دهقانی
۱۷ اکتوبر ۲۰۱۴

مقاومت مسلحانه در کوبانی، ناقوس مرگ شب پرستان !

درود بی کران به مردم دلیر و قهرمان کوبانی و به ویژه زنان انقلابی، سلحشور و قهرمانی باد که در مقابل امپریالیسم امریکا و سگ زنجیری اش، داعش، پرچم مبارزه و مقاومت تا پای جان را برافراشته اند.

از قهرمان و قهرمانی سخن گفتم و به یاد آوردم که عوام فریبان وطنی تحت عنوان ضدیت با "خشونت" و در واقع ضدیت صرفاً با اعمال خشونت مردم علیه دشمنان شان، مکرراً گفته بودند (و می گویند) که دوره قهرمان و "قهرمان بازی" گذشته است. اما واقعیت آن بوده و هست که تاریخ جز با نبردهای قهرمانانه توده های قهرمان و پیشاهنگان قهرمان علیه دشمنان شان - که همان نیروهای مرتجع سد راه پیشرفت تاریخ اند- به جلو نرفته است. امروز جنگ مسلحانه و قهرمانی های رزمندگان کوبانی، شکل گیری شرایط مبارزاتی نوینی را در خاورمیانه نوید می دهد.

کوبانی، نماد مبارزه و مقاومت کارگران و ستمدیدگان خاورمیانه در مقابل دشمنی است که برای حفظ سیستم گنبدیده سرمایه داری اش، امروز نیروی مرتجع داعش را مسلح به تجهیزات مدرن کشتار، در لباس و هیبتی متعلق به اعصار گذشته، به جان توده های مردم انداخته است. اما، رزمندگان دلیر کوبانی، این پروانه های عاشق زندگی، عاشق شادی و هلهله، عاشق آزادی و برابری و همه ارزش ها و معیارهای خوب زندگی، در میان آتش جنگی که این دشمن یعنی امپریالیسم امریکا در منطقه ما بر افروخته است، رقص آتش برپا کرده اند.

آن چه امروز در کوبانی می گذرد نمود غرور آفرین و تحسین برانگیز پیکار سترگ خلق با ضد خلق، نمود مبارزه مسلحانه خلق های منطقه خاورمیانه با امپریالیسم، این دشمن اصلی توده های منطقه است.

هنوز مدت کوتاهی از آن چه امریکا در زیر نقاب و عبای داعش بر سر مردم شنگال و سنجار آورد، آن جا که بسیاری شان را در دریایی از خون غوطه ور ساخت و هزاران زن و کودک و پیر و جوان را زخمی و گرسنه، آواره کوه و بیابان کرد، نمی گذرد. اما این دشمن غدار و جنایتکار اگر در آن دیار توانست با مردمی که نه مجهز به سلاحی بودند و نه آماده جنگ، چنان کند، حال در کوبانی خود را با مردمانی مسلح مواجه دیده است که مصمم و قاطع تا آخرین گلوله، تا آخرین رمق و تا آخرین قطره خون خود با وی می جنگند. تنها حضور زنان مسلح، زنان شجاع و مصمم در میدان جنگ کوبانی لرزه بر اندام امپریالیسم امریکا و همه دشمنان مردم تحت ستم خاورمیانه می اندازد. چرا که هر کس هم نداند، آن ها به خوبی می دانند که مسلح شدن زنان، آن هم در مقیاس توده ئی برای جنگ با نیروهای امپریالیستی چه پیام تلخی برای آنان و چه پیامدهای گوارائی برای مردم منطقه دارد.

این را دشمن به خوبی می داند که کوبانی دیگر یک محل کوچک در خاورمیانه نیست، کوبانی آغاز راهی است که در مسیر آن کوبانی های کوچک و بزرگ دیگر قرار گرفته اند، کوبانی های شعله ور از خشم و کینه و انفجار مردمانی سوخته از ظلم و جنایات سرمایه داران و حکومت های حامی شان. کوبانی امروز آموزگار راه مبارزه قاطع با امپریالیست ها و سگان زنجیری شان در خاورمیانه است.

کوبانی درس رزمندگی می آموزد. کوبانی به کارگران و ستمدیدگان خاورمیانه یاد می دهد که می توان حتی در مقابل دشمنی که به صورت هیولائی غول پیکر در مقابل شان ظاهر گشته با دستی خالی ایستاد و جنگید. کوبانی حقانیت "می شود مبارزه کرد" با دشمن سرا پا مسلح را به توده های منطقه می آموزد. می آموزد که می توان با چشم دوختن به نور کوچکی در چشم اندازهای دور دست، حتی در شرایطی که پیروزی بعید به نظر می آید، تن به تسلیم نداد. می آموزد که باید با رزم در میدان جنگ، خون خود را وثیقه آگاهی دیگر توده ها قرار داد و برای آن ها توشه تجربه مبارزاتی فراهم کرد. کوبانی هم چنین بر افروزنده شعله های مبارزه در تن و جان همه کارگران و ستمدیدگان خاورمیانه و روشنی بخش قلب های پر درد آن هاست، چرا که کوبانی در مقابل دشمنی می جنگد که دشمن مشترک همه آن ها نیز هست.

در این میان، اما، ناامیدانی هم هستند که پیشاپیش شکست کوبانی را به عزا نشسته اند. آنان چشمان کم سوئی دارند و نمی بینند کوبانی در همین عمر کوتاهش چه معادلاتی را به هم زده و چه تأثیراتی در میان مردم هشیار و مبارز خاورمیانه به جای گذاشته است و نمی بینند که مبارزه و مقاومت های قهرمانانه زنان و مردان کوبانی پرده ریا و تزویر را در مقیاس زیادی از چهره امپریالیسم امریکا می برد، امریکائی که با راندن هیولائی به نام داعش به جلوی صحنه، نقشه های جنگی خود را پیش برده و می کوشد در مقابل این هیولا خود را فرشته نجات جلوه گر سازد. مردم هشیار جهان می پرسند امریکائی که با همکاری فرانسه و انگلستان به راحتی توانست دولت قذافی در لیبیا را با داشتن ارتشی سازمان یافته و مستحکم و با دستگاه های عریض و طویل قدرتمندش در مدت کوتاهی در هم بکوبد، چگونه است که امروز علی رغم تشکیل ائتلافی از دولت های دست نشانده و امپریالیست های متحدش و همراه کردن بیش از ۵۰ قدرت دولتی با خود، "قادر" نیست در جنگ داعش با مردم مبارز کوبانی، حتی یک ضربه کاری به آن وارد کند! بسیج افکار عمومی در این زمینه به درجه ای است که این دشمنان مجبور شده اند در پاسخ، یا به عذر و بهانه های بی مقدار متوسل شوند و یا در رسانه های خویش به پخش اخبار دروغ در این مورد مبادرت کنند. چه چیزی جز مبارزه قهرمانانه و حماسی، به گونه ای که زنان و مردان کوبانی دست اندر کار آن هستند می توانست در مدتی کوتاه چنین اثبات گر دروغین بودن ادعاهای دشمنان مردم باشد؟! چه چیزی جز همین مبارزه، می توانست همکاری دولت رسوای ترکیه با جنایتکاران داعش، آن جا که مرز را به روی مبارزان گُرد برای پیوستن به رزمندگان کوبانی بست، آن جا که تظاهرات مردم مبارز و رزمنده گُرد و تُرک در خیابان های شهرهای مختلف ترکیه در حمایت از توده های کوبانی را به خون و آتش کشید، در مقابل جهانیان افشاء و رسوا تر از پیش سازد؟! چه چیزی جز همین مقاومت می توانست نشان دهد که شعار "گُردستان مستقل" در نزد دولت اقلیم بارزانی به خاطر فریب مردم گُرد و بردن آن ها به زیر پرچم امریکاست. والا چه دلیلی وجود دارد که آن ها با وجود طرح چنین شعاری و به رغم برخورداری از قدرت و تجهیزات لازم و ادعای دشمنی با داعش، به کمترین اقدامی برای کمک به مردم قهرمان گُرد کوبانی مبادرت نمی کنند! آری صاحبان چشمان کم سو با عدم باور به قدرت توده ها قادر به دیدن این امور و رشد آگاهی در پرتو آن در میان ستمدیدگان نیستند. آن ها هم چنین، به حرکت در آمدن توده ها در نقاط مختلف در پشتیبانی از کوبانی را هم حوادث کوچکی می شمارند و نمی توانند ببینند که همین سرازیر شدن توده ها به خیابان ها در حمایت از مبارزه مسلحانه مردم دلیر کوبانی تمرینی برای پا گذاشتن خود آن ها به عرصه مبارزات بزرگتری است؛ و پلاکاردهای "کوبانی تنها نیست" در دست این توده هم سرنوشت، نشان جرقه های آتشی هستند که دیر یا زود گُرد گرفته و آتش به خرمن دشمن خواهد

زد. رزم دلورانه رزمندگان کوبانی در میان همه سپاهی ها و دنیای تاریک و منجمدی که داعش گسترش آن را در سراسر خاورمیانه هدف خود قرار داده، در عین حال تابش نور امید در دل ستمدیدگان و گرمی بخش قلب آن هاست. این ها پیروزی هائی هستند که به دست زنان و مردان جنگجو و مصمم و قاطع در نبرد با داعش، این سگ زنجیری جدید امپریالیسم امریکا در خاورمیانه به دست آمده اند. به واقع، کوبانی با تأثیرات انقلابی ارزشمندی که تا کنون در میان توده های منطقه و جهان به جای گذاشته است، کار خود را کرده و پیشاپیش به پیروزی دست یافته است. پس بحث شکست یا عدم شکست کوبانی بی معناست. البته ما این را می دانیم که کوبانی با تنی زخمی می رزمند و در این رزم هر آن توازن قواء ممکن است به سود دشمن تغییر کند. در عین حال کوبانی را خطرات دیگری هم تهدید می نماید، از جمله خطر تلاش دشمن برای نفوذ در میان مبارزان و به انحراف بردن و به شکست کشاندن جنبش از درون. باید به یاد داشت که در عصری که ما زندگی می کنیم تنها و تنها با رهبری های واقعاً کمونیستی امکان پیروزی یک جنبش انقلابی وجود دارد، امری که متأسفانه توده های قهرمان و رزمنده کوبانی در حال حاضر از عدم وجود آن در رنج اند - هر چند جنگ دلیرانه این مردم انقلابی، خود هموار کننده راه شکل گیری چنین رهبری است.

زنان و مردان رزمنده کوبانی با مبارزه مسلحانه خود با دشمن کارگران و ستمدیدگان خاورمیانه، قدم در راهی گذاشته اند که تنها راه پایان دادن به سلطه سرمایه داران (چه امپریالیست ها و چه سرمایه داران وابسته در کشورهای تحت سلطه) در منطقه می باشد. از این رو مبارزه آن ها در مسیر تاریخ رو به جلو قرار دارد. در راستای راهی پر فراز و نشیب، پر پیچ خم و مملو از درهم شکستن ها و دوباره سر بر آوردن ها، سوختن ها و از خاکستر خود دوباره زنده شدن ها، شکست ها و پیروزی ها و بالاخره پیروزی. تاریخ اصولاً این چنین به پیش رفته است.

بگذارید سختم را با ابراز انقلابی ترین درود ها نسبت به زنان سلحشور و حماسه ساز کوبانی به پایان ببرم.

امپریالیسم امریکا سال هاست که داعشی هائی چون جمهوری اسلامی را به مثابه سگان زنجیری خود در منطقه رها کرده تا در شرایط رکود و خوابیدن تولید در سیستم سرمایه داری جهانی، زنان را با سنت ها و آداب و رسوم عهد تاریک فئودالی به زنجیر بکشند. ولی زنان نیز سال هاست در همه جا برای گسستن زنجیرهای دست و پای خود لحظه ای از مبارزه باز نایستاده و به هر شکل ممکن در مقابل این مرتجعین قد علم کرده اند. اکنون که زنان رزمنده کوبانی سلاح به دست در سنگر مقدم مبارزه با امپریالیسم و مزدور داعشی اش می جنگند، سیمای مبارزات انقلابی آینده را هم ترسیم می کنند. دور نیست روزی که زنان مبارز و انقلابی در سرتاسر خاورمیانه با الهام از رزم دلیرانه کنونی زنان قهرمان کوبانی در ابعادی هر چه توده ئی تر در کنار مردان مبارز و انقلابی پا به میدان جنگ مسلحانه با دشمن بگذارند؛ و آن روز امپریالیسم و همه دشمنان کارگران و ستمدیدگان در منطقه ما مرگ خود را در جلوی چشمان شان خواهند دید.

۲۲ مهر [میزان] ۱۳۹۳ - ۱۴ اکتوبر ۲۰۱۴